

vendelse paa alle mulige Valgmandsvalg, troer jeg er en Paastand, som man jo kan fremsætte, og som man kan gjentage; men jeg troer ikke, at det med Sandhed kan siges, og Grundloven selv medsiges det paa det Allerbestemteste ved sine egne Udtalelser om, hvorledes Valgene skulle foregaae. — Endelig blev det skildret som noget overmaade Besynderligt, ovenpaa denne meget kunstige Bgning, som allerede var opført med Hensyn til Udførelsen af Landsthingsvalgene, endnu at ville opføre en Overbygning, som skulde gjøre den endnu mere kunstig og sammensat. Ja, jeg har aldrig anerkjendt, og altsaa kan den ærede Ordfører ikke vente denne Anerkjendelse fra min Side, at der var den ringeste Grund til middelbare Valg. Middelbare Valg have altid været en Kunstighed, som i mine Dine har bestaaet i ikke Andet end at strø Sand i Dinene paa Folk; der var slet ikke efter min Overbeviisning opnaaet det Mindste ved at indføre middelbare Valg, altsaa er det en Kunstighed; men det, jeg foreslaaer, kan jeg ikke indrømme er nogen Kunstighed. Ved denne Valgmaades Indførelse bliver Sagen efter min Opfattelse meget naturligere; den kan naturligvis for en Anden staae som unaturligere, hvad jeg ikke kan have Noget imod, men jeg kan ikke være enig i, at det skulde være noget i og for sig Klart eller noget i og for sig Indrømmet, at man derved vilde forøge den Kunstighed og Complication, som jeg meget villig skal tilstaae er tilstede; tværtimod bliver efter mit Forslag Udøvelsen af Valget mindre kunstig, den bliver meget simplere og naturligere. — Der var endeel af de Dyringer, der fremkom fra den ærede Ordfører, som jeg syntes ogsaa være henvendte til mig og mod mit Forslag, men som ganske sikkert gik mig reent forbi; jeg veed ikke, hvor de kom hen, i ethvert Fald vare de aabenbart støttede paa en Misforstaaelse af, hvad jeg havde sagt. Dette gjælder selvfølgelig, hvad der blev anført om Indbaasningen af de kjøbenhavnske Vælgere, om den Maade, hvorpaa man vilde have dem indbaasede, saaledes at de skulde underkaste sig en Tvang, som den ærede Ordfører var sikker paa, de ikke vilde underkaste sig. Jeg havde tilladt mig at sige, at det efter min Mening var en urigtig Indvending mod Valgmaaden, naar

man meente, at den kun naturligen skulde kunne anvendes, hvor man iforveien nysigtigt vidste det Antal af Vælgere, der vilde deeltage, saaledes at man forud nysigtigt kunde beregne Quotienten; dette sagde jeg just fra mit Standpunkt var galt. Det, som man nemlig opnaaer derved, er, at kunne bruge Valgmaaden konstant. Det, som man opnaaer ved denne Forudviden og Forudbestemmelse af det hele samlede Antal, og som Følge deraf af den hele og halve Quotient, er just i mine Dine at aabne Døren for visse kunstige og unaturlige, ja, undertiden vistnok ogsaa farlige Anvendelse af Valgmaaden, som man maatte ønske, aldrig kaldt Folk ind, som man maatte ønske, at be-reent afholdt sig fra. Det kan altsaa paa ingen Maade siges, at jeg ved mit Forslag vil virke for en Indbaasning; jeg ønsker, at Vælgere ganske frit gaae hen og stemme paa den Stemmeseddel, som de sympatisere med, med den Overbeviisning, at der kan være Betydning i en saadan Stemmegivning; thi det er Hovedpunktet, som de Herrer ikke maae overse, at, naar man, som man har Lov til, stemmer efter en Stemmeseddel, saa faaer Ens Stemme ved denne Methode nogen Betydning. Der blev med Hensyn til den almindelige Valgmaade sagt: „Fædrelandet“ proponerer een Liste, og hvis man ikke finder sig fornøiet med den, saa kan man jo tage „Flyvepostens“ Liste. Saamen, mine Herrer, Flyvepostens Liste, siden man vil tale om saadanne enkelte Blade, er virkelig ikke istand til at skaffe en Majoritet tilveie, saa det, at tage Flyvepostens Liste, er at kaste sin Stemme bort. Men nu de, der ikke ville have Flyvepostens Liste og heller ikke Fædrelandets, hvorledes skulle de bære sig ad? Ja, det var let at besvare, naar man kunde vælge frit, men, som det nu her er fastsat, er der for dem slet ingen Udvei til at gjøre deres Stemme gjældende. — Jeg kan dog ikke ved det nu til Behandling værende Affnit unblade i Forbigaaende at nedlægge en Indsigelse imod Udvalgets Betænkning; det, der er sagt der, skal dog ikke gaae ganske stille og upaatakt hen. Fra det Dieblif af, at denne Valgmaade kom frem, har den været ilde seet. Jeg antager ikke, at der er noget som helst Hæxeri ved den og fratægger mig enhver som helst Bestyrling